

عنوان مقاله:

بررسی تمایز و قیاس ناپذیری سبک هندی با سبک های قبل از آن از چشم انداز نظریه ی تامس کوهن

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 6، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مراد اسماعیلی - دانشجوی دوره دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

حسین حسن پور آلاشتی - عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

چکیده سبک هندی یکی از سبک هایی است که با سبک های قبل از خود، یعنی خراسانی و عراقی، تفاوت های آشکاری دارد و اغلب متخصصان و منتقدان، این سبک را به منزله ی نوعی گسست ادبی می دانند که به سبب آن شعر فارسی یک دوره ی متمایز و قیاس ناپذیر از دوره های قبل را تجربه کرده است. نویسندگان این مقاله بر این باورند که این موضوع، یعنی تمایز و قیاس ناپذیری این سبک، را می توان از چشم انداز نظریه ی تامس کوهن، فیلسوف برجسته ی علم، تبیین کرد و به چگونگی و چرایی این تمایز پاسخ داد. با این رویکرد، سبک هندی را نمی توان ادامه و دنباله ی سبک عراقی دانست؛ بلکه این سبک، دارای پارادایم خاص خود است و شاعران این سبک به مجموعه ای از اصول و موازین مشترک پایبندند که با موازین دوره های قبل قابل مقایسه نیست و بر این اساس، مفاهیم، روش ها و مشاهدات شاعران این دوره، با دیگران متفاوت است و بدین سبب این سبک، با سبک های دیگر قابل قیاس نیست.

کلمات کلیدی:

سبک هندی، تامس کوهن، قیاس ناپذیری، تمایز، گسست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1459173>

